

tallets Ændringer anses for at være Forbedringer, og jeg tør maaske her oplyse, at nogle af dem skyldes mig selv. Jeg har foreslaaet dem paa et Tidspunkt, hvor jeg endnu havde noget Haab om, at det skulde vise sig muligt at komme til Enighed paa det Grundlag, at vi vedtoge nogle almindelige Grundregler og i øvrigt lode de kommunale Myndigheder beholde den Ret, som de nu have. Da denne min Forudsætning svigtede, fandt jeg ingen Grund til at fastholde de af mig foreslaaede Ændringer, og jeg er nu kun med til at stille Ændringerne under Nummer 18 og 16. Naar jeg har stillet Ændringsforslaget under Nr. 16, hidrører dette fra, at det oprindelige Lovforslag ikke havde nogen Bestemmelse om, hvem Bøderne skulde tilfalde. Som Følge deraf vilde de efter de almindelige Regler tilfalde Politikasserne — disse Kasser, hvori der ofte indgaar ret betydelige Beløb, men som styres suverænt af Amtmand og Politimester. Efter at jeg havde henledet Opmærksomheden herpaa, fremkom der et Ændringsforslag fra Udvalgets Flertal. Da den ærede Ordfører har berørt, hvad der er foregaaet i Udvalget, tør jeg vel ogsaa gøre det og meddele, at Flertallets Ændringsforslag oprindeligt lød paa, at Bøderne skulde tilfalde „i Kjøbenhavn og Købstæderne Fattiggassen og paa Landet Amtsfattiggassen.“ Jeg fandt da, at jeg ikke kunde undlade at stille en Ændring hertil, eftersom „Fattiggasserne“ i Kjøbenhavn og Købstæderne slet ikke eksistere. I Kjøbenhavn blev Fattiggassen afskaffet for omtrent hundrede Aar siden, og for Købstædernes Vedkommende skete det i Tresserne. Efter denne Underretning har Flertallet ændret sin „Fattiggasse“ til „Kommunekassen“. Jeg foretrækker imidlertid en Bestemmelse om, at Bøderne tilfalde i Kjøbenhavn Kommunens Kasse, men uden for Kjøbenhavn de fattiges Kasse for det Sogn, hvor Overtrædelsen er begaaet. Den ærede Ordfører paaberaabte sig til Forsvar for Flertallets Forslag, saaledes som det nu er affattet, hvad der er bestemt i Loven om Totalisatorspil. Jeg mener dog, at der er en nærmere beslægtet Lov, som man her kan henholde sig til, nemlig Loven af 25de Marts 1872 om Mark- og Vejfred. I denne Lov findes bestemt, at de Bøder, som nogen idømmes for Brud paa Vejfreden, skulde tilfalde de fattiges Kasse for det Sogn, i hvilket Overtrædelsen begaas. Kan nogen Lov siges at være nær beslægtet med en Lov om Cyklekørsel paa offentlig Vej og Gade, maa det være denne. Jeg

henstiller derfor til det ærede Flertal nærmere at overveje, om det ikke bør foretrække det af det ærede Medlem for Fredericia (J. Ousen) og mig stillede Forslag om, hvilken Kasse Bøderne skulde tilfalde, fremfor Flertallets eget Forslag; i alt Fald tør jeg maaske haabe, at Tingets ærede Medlemmer ville foretrække det Forslag, der stemmer med Vejfredlovens Regler.

Af det af mig anførte vil formentlig fremgaa, at Flertallets Forslag, hvad enten man betragter dem i deres oprindelige eller i deres ændrede Skikkelse, ikke egne sig til at være gældende Regler, og dette maa gælde, hvad enten de blot betragtes som „Grundregler“ eller som udtømmende Forskrifter for Cyklekørsel. Jeg maa maaske endnu tilføje, at det er meget uklart, hvilket Omfang de foreslaaede Regler, saaledes som de foreligge, skulde have. Er det Meningen med Flertallets Regler, at de skulde være udtømmende for al Cyklekørsel, eller er det Meningen, at de i Lovgivningen indeholdte Forskrifter om Kørsel i Almindelighed ogsaa skulde gælde for Cyklekørsel, naar de ikke ere særlig udelukkede ved det her foreliggende Forslag? Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) berørte dette Punkt ved Sagens 1ste Behandling. Han bemærkede, at det var et temmelig vigtigt Punkt; men Klarhed over det er ikke skaffet til Veje ved Udvalgets Behandling af Sagen. Jeg skal gøre opmærksom paa nogle Bestemmelser om Kørsel i Almindelighed, som findes i Kjøbenhavns Politivedtægt af 1883. Det hedder i denne Vedtægts § 35: „Kørende og ridende skulde holde sig til den Side af offentlig Gade eller Vej, der er paa deres højre Haand.“ Er det nu Meningen, at denne Bestemmelse vedblivende skal gælde, hvis Flertallets Ændringer blive til Lov? Hvis det er Meningen, forstaar jeg ikke, hvorfor man har stillet Ændringsforslaget under Nr. 9: „Under Kørsel i Gader ere cyklende pligtige at holde sig paa disses højre Side.“ Jeg spurgte ved Sagens første Behandling den ærede Ordfører, hvorledes han havde tænkt sig, at Forholdet stillede sig, naar drukne Personer kom op at køre paa Cykle. Han svarede meget afvisende, at det var et løjerligt Spørgsmaal; alt det om berusede Personer faldt ind under Ordene: „Fornøden Forsigtighed“. Jeg maa tilstaa, at min Forstand var ikke rigtig med paa dette, at Bestemmelserne i Lovforslaget om, at „Cyklekørsel skal foregaa med fornøden Forsigtighed“, skulde kunne indeholde Forbud mod, at